

EL DEMÓCRATA

ÓRGANO DE LA COALICIÓN LIBERAL DEMOCRÁTICA

Número suelto, 15 cts.

Saldrá los domingos

Trimestre, 1'50 ptas.

Los trabajos insertos en este periódico, se publican bajo la exclusiva responsabilidad de sus autores

Redacción
Calle de Corró, 96

Administración
Calle Clavé, 25 : Imprenta

Anuncios a precios convencionales
No se devuelven los originales

Coalició Lliberal Demòcrata Autonomista

El proper dijous tindrà lloc, a "La Unió Lliberal", una Conferència a càrrec del candidat a Corts per aquest districte **En Francisco Torras Villá**, qui desenrotllarà el tema: "El què significa per a Granollers la propera lluita electoral".

LA POR DE PERDRE

Tenim la seguretat de que nostre volgut amic el diputat provincial senyor Flaquer, donarà complerta satisfacció a n'el seu company de Mancomunitat en Santiago de Riba al contestar la pregunta «on és la puresa electoral?» que li adressa des del setmanari «Gent d'Ara».

Amb tot i això, no podem subtreuren's d'avençar el nostre judici, que no el creiem pas en pugna, ni sisquera en contradicció amb el que haurà format sens dubte el nostre digne representant en el sí de la corporació provincial en llegir l'article del seu distingit company i particular amic.

El preparar-se la derrota, somniant tupinades, combinacions i martingales, serà un procediment, no ho neguem, emperò tan desacreditat, que el fer-ho en vigílies d'eleccions no condueix sinó a refredar els entusiasmes dels adeptes, els quals, en generalitat, no coneixen de la lluita més que el que fins a ells deixa arribar el candidat o el director de la política en la qual militen. Els defalliments que posa al descobert don Santiago denoten la seva clarividència de quin serà el resultat de la lluita del proper dia 29 en el districte de Granollers-Badalona.

Es refereix a uns procediments que suposa utilitzarem en el dia de les eleccions, fent al·lusió a intents de corrompre el cos electoral. Si els creguessim amb motius per a llençar aitals acusacions, potser recorreríem al socorregut «mana qui mana»; però nosaltres, que havem de suportar que vagin predicant que compten comprar tants o quants cents vots; que determinada entitat posa a disposició del candidat de la Lliga mil·lers de duros, i contemplar també com s'intenta corrompre a un amic nostre tan estimat com és En Josep Viader, de Bigas, i és preté *conquistar* a l'ex alcalde popular d'aquesta ciutat, l'amic de sempre En Joan Montañà, no podem menys que somriure en veure un tal desequilibri, que és causa de que creguin dels demés, procediments que ells acaricien i esperen posar en pràctica, si Deu ho vol i els nostres amics els ho permeten.

El cas de Sant Fost, de fer-se amb un acta pels procediments més indignes, molt en consonància amb els homes de la Lliga, no es tornarà a *reprissar* en el nostre districte mentre nosaltres actuem en la política. Es una ferma resolució, definitiva; però que no ens mou ni mourà mai a escarafalls ni a gemecs prenyats d'histerisme.

La marca de l'esolau

Uns joves de la nostra ciutat, abrusat son cor pel foc d'amor a la pàtria catalana, s'han constituït en bloc, fa algun temps, per a defensar a totes hores i amb tot el braó la llibertat de Catalunya.

Fa més d'un any que van i venen; que's reuneixen i conferencien; que fan projectes i contraprojectes, i que no tenen altra obsessió que la creuada que els és imposada a la nostra ciutat per la força de llur ideologia.

El dia de la Candelera celebraren el primer acte. Un miting a ple sol i a ple aire, al qual convidaren a significades personalitats del nacionalisme radical, al cap de les quals hi havia la figura honorable de don Francesc Macià. Els nostres llegidors recordaran bé els comentaris que ens suggeriren certs apreciacions fetes en aquell acte polític.

Després, ha vingut el segon acte. Ha aparegut fa alguns dies un periòdic, anomenat «Pàtria i Llibertat» i que és imprès a Barcelona per a així fer honor a allò de que *el movimiento se demuestra andando*. Per a certs granollerins, la nostra ciutat, la vida, el creixement, la prosperitat de Granollers, és cosa ben minsa tant mateix.

En el primer número de «Pàtria i Llibertat» es feia una afirmació terminant. Nosaltres—venien a dir i ho proclamaven orgullosos al·tius, heròics— no perteneixem a cap de les dues bandes polítiques de Granollers; nosaltres en aquesta ciutat *no hi tenim ni afins*. Es dir, elis anaven sols de riu a riu, sense entrebancs, sense destorbs de cap mena.

I, efectivament, en l'interregne fins que's publicà el segon número, que per cert va aparèixer més ben imprès i amb més ortografia que el primer, ha esdevingut el feliç naixement d'un Centre Nacionalista de Granollers. Un Centre Nacionalista que té botiga oberta a l'hostal de la Guatlla i el valent confrare nacionalista radical, que en son primer número no havia de tenir *ni afins*, però que ja oferí una plana d'anuncis que era tota una declaració, dona compte d'aital naixement, en la següent gazetilla, que ens plau copiar de la seva segona edició; que altrament fins va poder anar il·lustrada amb una caricatura *alusiva al acto*.

Vegi's, vegi's la famosa gazetilla:

«Ha quedat definitivament constituït a la nostra ciutat un grup nacionalista integrat pels elements del regionalisme i elements del nacionalisme integral.

Com a nacionalistes i per Catalunya, en trobareu sempre al costat vostre, companys!»

Quí són els nacionalistes integrals? Hom pensarà tot seguit, en veient la llista de ja Jun-

ta directiva publicada per «Gent d'ara», que són els senyors Paco Sala i Serra i Dachs, president i vicepresident del nou Centre i organitzadors del celebrat míting del camp vell de futbol. Nosaltres, que no hem vist cap desautorització d'aquests senyors, que ocuparen lloc en la taula presidencial d'aquell míting, i després han pres part en altres actes organitzats per una de les dues bandes polítiques amb les quals «Pàtria i Llibertat» no havia de tenir-hi cap afinitat sisquera, diem que a la Junta del nou Centre Nacionalista no hi ha, no pot haver-hi altres nacionalistes integrals més fermament integrals que aquests dos senyors. Els demés, passem que siguin «elements del regionalisme».

Aital gazetilla, contradicció vergonyosa de la ideologia d'uns joves tan integrals, és la *marca de l'esclau*. És el rebut de les pessetes, de les miserables cent seixanta pessetes que en la reunió de l'Hostal de la Gualla cobraren els pulcres, els abnegats, els heroics patricis, per a que podés sortir el segon número de «Pàtria i Llibertat».

Ja poden fer, ja; que no se la treuran tan fàcilment la *marca de l'esclau*. És l'estigma; és l'inri a la seva actuació vergonyant, mal disfressada amb les vestidures d'un amor, perquè no's vegi la negror de l'odi i de l'enveja que'ls vessa contra tots els qui fan via al marge de llurs rancúnies personals.

Els *integrals* de «Pàtria i Llibertat», que també han passat en son *haver la interessada* opinió de que l'actitud de l'Ajuntament en la qüestió de l'electricitat és una maniobra electoral, ja tenen la *marca de l'esclau*.

I és que certs tractes no's poden fer impunentment. El qui dona cent seixanta pessetes i té oberta la cartera, no les dona de franc; les dona per a corrompre homes i fer-ne esclaus; i sempre es val d'un indiscret per a publicar el preu de la tràfica.

Vaia una igualtat!!

Segons els lliguers cap dels càrrecs formulats als regidors de Sant Feliu de Codines ni als de Badalona mereixia la suspensió governativa.

Compari's: L'any 1918, nostres adversaris varen denunciar al jutjat, i varen ésser processats, els concellers i vocals associats de Montseny, per haver posat al cobro un repartiment municipal, contra el qual no hi havia protesta de cap mena;—i bona prova n'és, que va ésser cobrat íntegrament—pel sol fet de que «encara no havia sigut aprovat pel Governador», diligència que tardà sols pocs dies en complimentar-se, i de conformitat.

El repartiment sumava unes 3.000 pessetes, i s'els va obligar a prestar una fiança de 10.000.

Contra l'alcalde es dictà auto de presó, sense donar-li temps de que busqués les tres mil pessetes que se li demanaren com a fiança.

Així, si aquests amics nostres, durant tres anys seguits haguessin actuat sense complir el que la llei municipal ordena, de renovar les juntes de vocals associats, jo crec que haurien sigut fusellats, en judici sumaríssim.

Seguint el criteri de la Lliga, no ha de renovar se res; tot ha de seguir igual sempre i per tant, sobren les e'ccions i demés prescripcions que regulen que el poble estigui sempre representat per aquells a qui millor estimi mereixedors de la seva confiança.

Es tota una teoria!...

La disolució de Corts

Ha aparegut a la Gaceta el R. D. disolvent les Corts, i convocant noves eleccions de diputats per al dia 29 del corrent i de senadors per al 13 de Maig.

Resultat d'aquest acord, ha sigut publicada una declaració ministerial, exposant el treball que'l Govern es proposa desenrotllar, que abarca una infinitat de problemes, tots ells de la major importància.

Ens limitarem avui a copiar una petita part de la declaració al ludida. Certes propagandes tendencioses que nostres adversaris polítics esgrimeixen, que no tenen en aquest districte base real de cap mena, i els fets, amb la seva gran eloqüència, clarament ho demostren, ens obliguen a donar a aquest tema un relleu superior al que pertany des del punt de vista, modest com a nostre, en que actuem en la vida pública.

Però ens creiem obligats a fer-ho, en honor a la claretat i com a reiteració de nostres afirmacions continuades.

Solament perjudicis poden ocasionar en aquest districte els qui, guiats per una desmesurada passió política, plantegin temes tant delicats com el que, sense noblesa de cap classe, algú intenta; i que consti, que donada ja la veu d'alerta, que més que ningú han d'oïr la les classes conservadores i representatives en tots els ordres socials, declinem tota responsabilitat per a l'avenir.

Vegi's com parla el Govern:

«Consideramos de nuestro deber hacer constar claramente que el proyecto de revisión constitucional comprenderá el párrafo segundo del artículo 17, relativo a la suspensión de garantías; los artículos 20, 21 y 22, referentes a la organización del Senado, y la agregación al artículo 32 de un precepto en que se establezca que las Cortes estarán reunidas, a lo menos, cuatro meses cada año económico, y serán convocadas a más tardar para el primer día hábil de Noviembre.

«Complemento de tales soluciones será la reforma del régimen del sufragio, con carácter proporcional, en armonía con iniciativas que ya fueron patrocinadas ante la Cámara por representaciones de las fuerzas que hoy constituyen el Gobierno.

«Poco, bien poco significarían los avances en materia política a que se refieren las declaraciones anteriores si el Gobierno no les hiciera acompañar de soluciones igualmente transformadoras en el orden económico y social. Iniciada ya la política de regulación jurídica del movimiento sindical en las grandes urbes, y dispuesto el Gobierno a someter al Parlamento un plan completo de reformas sociales como fué expuesto en las propagandas que la concentración, queremos, además, llevar al campo la obra de redención del proletariado agrícola, mediante la transformación del régimen de la propiedad inmueble. Restauraremos así viejas tradiciones españolas; constituiremos, con cultivadores y braceros al ser llamados a gozar del disfrute de la tierra, una mesocracia, la más sólida defensa contra la invasión de utopias disolventes; combatiremos, por el único medio eficaz, los males del absentismo y de las grandes extensiones sin cultivo; y complementadas tales reformas por un impulso general de las obras públicas y por la multiplicación del crédito agrícola y de la irrigación, nos aproximaremos al ideal tantas veces encomiado como la más sólida base de la personalidad nacional: el de que España pueda llegar a bastarse a sí misma en cuanto a las producciones de tierra y aun mejore en posición como exportadora de aquéllas a otros pueblos.»

Altres aspectes queden clarament consignats en la mateixa declaració ministerial i concretada l'acció futura del Govern en el Marroc, sinó d'una manera tan radical com nosaltres

ho desitjem, en forma que tranquil·litza bastant a la opinió, que ja està cansada d'aquest etern problema.

Ara, el que fa falta és que els fets, i no les paraules, acreditin la bona intenció de que sembla que tots volen donar prova; i tots hi guanyarem.

Es de doldre que l'Associació de Vaquers del Vallès, no procedeixi, en sa actuació, amb el cuidado necessari perquè la seva justificada existència sigui defensada i respectada per tots els estaments vallesans.

L'Associació a la qual ens referim, no té ni deu haver de tenir significació política de cap mena, i, per lo mateix, nosaltres cridem l'atenció de la seva digna Junta Directiva respecte a que hagi celebrat una reunió, el passat dijous, en el local del Centre Nacionalista d'aquesta ciutat.

Suposem que no podrà negar ningú que el Centre Nacionalista és una entitat política ..

Fanfàrria

Quin afany d'exhició el d'en Josep Espinasa de Montcada!

Sots el pseudònim de «Esse», va publicar uns articles, en el periòdic «Gent d'ara», als quals no ens vàrem veure obligats a oposar cap comentari; però com que la notorietat i quelcom més són els desitjos del ridícul *galeno*, en un dels seus escrits poca-soltes va fer-nos saber que sots l'esmentat pseudònim s'hi amagava «un regidor de Montcada» d'una tal acometivitat i valentia, que en plena sessió municipal va acusar—segons esplica—d'haver-se mal empleat uns mil·lers de pessetes amb motiu de certes obres de caràcter públic.

Ens permetrà, el doctor *ful*, que no creiem ni un borrall de ço que amb gest heròic ens diu, «descobrint-se», car nosaltres, que tenim esment de que va sentir covardia de que apareguessin en el llibre d'actes de l'Ajuntament unes paraules groixudes amb les quals va obsequiar a l'amic Boè, verament inofensives en el fondo, no podem capir el que s'atrevis a vorejar el Còdic Penal.

La seva audàcia; la seva barra, en veritat que no té límits; emperò de la seva valentia... *buena!*, més val no parlar-ne.

Si en el que diu de les *dèu mil pessetes*, vol referir-se en part a l'import d'unes comissions, conseqüència de la compra de tuberia per a unes cloaques, feta sense oficial autorització i amb una diligència sospitosa, ni nosaltres tenim, ni els veïns de Montcada tindran res que dir-hi, al contrari agrairan la *franquesa*; emperò això d'intentar esquitxar amb llot la honorabilitat de persones la vida de les quals, pública i privada, les posa a cobert de totes les maledicències, serà, si es vol, molt catalanista, serà molt sistema Espinasa, però no tindrà més conseqüència que la d'augmentar el descrèdit d'un excèntric d'esperit crapulese que viu somniant grandeses.

Ja sabem al que obliga el fer mèrits; el que val una plaça de metge de la Comissió mixta de Recrutament; és més, per a nosaltres la té guanyada el noi de Marata; de *algo* ha de valguer l'arrastrar-se com una serpeta, fins als peus d'un flamant conceller de la Mancomunitat de Catalunya i d'un infatuat polític que aspira a la representació del Vallès.

Per nosaltres que no estigui, i que *estudi!* ai li manca algun vot,

NOTETES

La Redacció de «Gent d'ara» firmà una fulla en la qual, entre altres coses, deien que's comprometien formalment a declarar que l'Ajuntament de Granollers de 1916 ençà, ha estat el més honrat i bon administrador de tots els Ajuntaments haguts i per haver, cas de que si es fes una inspecció al mateix, els càrrecs que resultessin d'aquest estudi, fossin iguals als que han formulat els delegats governatius a Sant Feliu de Codines i a Badalona.

Després de les immoralitats administratives posades de relleu aquests últims dies, pel que fa referència a Badalona, quina majoria de l'Ajuntament ha elevat el dèficit a més d'un milió de pessetes, la genteta de «Gent d'ara» té l'atreviment d'afirmar que'l susdit Ajuntament «ha estat el més honrat i bon administrador de tots els Ajuntaments haguts i per haver»!

Caldria saber quin concepte en tenen format, els regionalistes (?) de Granollers, de la honradesa dels bons administradors dels cabals del poble; perquè si els de Badalona «són els més honrats dels haguts i per haver», els «altres», els bons administradors, deuen ésser una mena de «Pernales». Diego Corrientes o José María. . . *Ave María!*

Segurament que el Capità Maymés i digues compinxes del Consistori de Barcelona són unes virtuts immaculades, amb olor de santedat.

Així ho entenen els de la Lliga.

Pitjor per a ells.

Parturiunt montes...

Després de moltes dificultats de caràcter econòmic, que necessitaren tres setmanes per a poder-se resoldre, a la fi tornà a veure la llum pública el flamant setmanari nacionalista radical «Pàtria i Llibertat». La presentació és més esplèndida, el paper més bo; fins han tingut sobrant per a inserir-hi un ninot que és tota una revelació. De la seva lectura s'en desprén la realització d'una vülgar venda periòdica als fins esclussivament electorals.

No ens ve de nou. En el nostre poble coneixem els coixos assentats, i sabem sempre amb qui ens juguem els quartos.

Arriba, jovent integrall! Seguiu fent pàtria. I, sobre tot, feu llibertat. Per a caure en aquesta baixesa, ens haveu fet esperar tan temps?

Acabem el refrà: *...nascetur ridiculus mus.*

Copiem d'unes fulles firmades pel «Consell Directiu del Centre Nacionalista del Vallès» (?) que en referir-se a Granollers diu:

«Per desgràcia havem de reconèixer que no som pas tants els veritables Nacionalistes en nostra ciutat.»

A confesión de parte...

Ficada de peus

Els pollos de «Pàtria i Llibertat», escolanets d'en Riba i d'en Trias de Bés, en article que titulen «La puja de l'electricitat» diuen:

«Tenim a Granollers dues companyies sumministradores del flúid elèctric i del consorci entre les dues és d'on ha sortit aquesta unificació dels preus fins al exorbitant de 75 cèntims el kilovat. Assabentat d'això el nostre Ajuntament, ha requerit a la societat «Estabanell i Pahissa», per a que deixi sense portar a la pràctica l'anunciat augment.

Ara, diem nosaltres, per què s'ha requerit a la companyia «Estabanell i Pahissa», i en canvi no s'ha dit res a l'«Energia Elèctrica de Catalunya?» quines són les causes d'aquesta diferència de tracte per part de l'Ajuntament entre una companyia i l'altra? quines són les condicions especials de contracte que fan intangible la poderosíssima societat anònima «Energia Elèctrica de Catalunya» que disposa de capital, de força i d'influències immensament superiors a les de l'altre?»

Es pot ésser nacionalista-radical-català a sòu de la Lliga, emperò no es pot ésser veí de Granollers i desconèixer que la Energia Elèctrica de Catalunya no suministra flúid elèctric, ni, per tant, augmenta el preu als seus (?) abonats, ni en sa conseqüència té perquè, l'Alcaldia, de fer-li requeriment de cap classe.

I prou; que no volem perdre el temps.

L'Ajuntament de Granollers ha estat embargat per no haver pagat contingent provincial en quantitat de 45,212'43 pessetes.

L'Ajuntament de Vilanova i Geltrú devia, en aquella data, i per igual concepte, la friolera de 567,547'18 pessetes i no tenim notícia de cap mida extrema

L'Ajuntament de Badalona devia també la misèria de 150,000 pessetes

Mentre el districte de Granollers el representa En Francisco Torras Villà, qui en tot moment ha combatut la política eixorca i disbauxes administratives portades a cap pels cacics que governen la Mancomunitat, el districte de Vilanova i Geltrú està sotmès al jou caciquista d'en Josep Bertràn i Musitu, ex ministre de Gràcia i Justícia, i prohò de la Lliga Regionalista I l'Ajuntament de Badalona era integrat pels regidors regionalistes que el poble, posant fi a llur actuació, ha foragitat del Municipi, aconseguint una inspecció governativa que ha pal'lesat la forma còm administraven aquells administradors

IMPRESA GARRELL

ESTAMPES

PER A LA PRIMERA COMUNIÓ

Bona nova

Podem assabentar a nostres estimats conveïns que la Direcció General d'Obres Públiques, d'acord amb l'informe fet pel Consell d'aquell ram, ha resolt que procedeix considerar com a carretera de l'Estat el tram de l'antiga travessia de la carretera de Barcelona a Ribas, comprès entre la de Mataró a Granollers, i la nova variació d'aquella, que deurà figurar com a perllongació de la de Mataró a Granollers fins a l'empalme amb la de Barcelona a Ribas.

COMARCALS

Cardedeu

Per fi el Consell Permanent de la Mancomunitat de Catalunya ha aprovat el pressupost reformat del camí veïnal d'aquesta població a Dosrius.

Ha sigut precís que vinguessin eleccions de diputats per a aconseguir que s'anés una mica depressa en aquest assumpte, que ja teníem por que's convertís en una espècie de carretera de Lliçà de Vall.

Vegi's sinó. La Direcció General d'Obres Públiques va retornar el projecte per a la seva modificació, el dia 8 d'agost de l'any 1920, i el dia 28 del mateix mes, la jefatura de Barcelona va enviar-lo a la Mancomunitat.

Han passat, doncs, dos anys i set mesos perquè la Mancomunitat complís aquest requisit. Què hi farem? Són els beneficis del caciquisme lliguer.

L'esmentat projecte, reformat, ha de passar, ara, a informe de la jefatura provincial d'Obres Públiques de l'Estat, i d'aquí ha d'anar a la aprovació de la Direcció General d'Obres Públiques

El treball a fer, amb la bona voluntat de tothom, podria ésser resolt amb molta facilitat.

Com que aquest camí no correspon a cap concurs de subvencions, puix forma part de l'antic contracte entre l'Estat i la Diputació Provincial de Barcelona, solament disfruta del 25 per cent de subvenció. La Diputació hi intervé amb el 50 per cent i els Ajuntaments interessats amb l'altre 25 per cent restant, a més a més d'haver de facilitar completament gratuïts els terrenys necessaris.

Mollet

En la sessió municipal celebrada el dia 30 de març darrer, va acordar-se fer constar en acta l'agraïment a l'ex-diputat a Corts, don Francisco Torras Villà, per haver aconseguit la construcció del segon tròs de la carretera de Mollet a Sabadell per Santa Perpètua.

—També tenim la satisfacció de participar a nostres lliguers haver-nos enterat, per conducte fidedigne, de que el Ministeri de Foment ha autoritzat l'execució de les obres del tròs primer de dita carretera pel sistema d'administració, quals obres importen més de sis-centes mil pessetes.

Podem dir, doncs, que és un fet la comunicació de Badalona amb Sabadell, per Mollet, ja que el segon tròs d'aquesta important millora o sigui el que va des de Mollet fins a Santa Perpètua, fou adjudicada sa construcció mitjançant subasta, al nostre conveï don Joan Manau, aital com ja dièrem en altra crònica.

Imp. Garrell i Clavé, 25 : Granollers

COMESTIBLES

PASTELERIA : REPOSTERIA

CASA CUNILLERA

Plaza Constitución, 28

La Doctora T. Campañá Cassi

Miembro de la «Société de Médecine et d'Hygiène Tropicales» de París
Secretaria de los «Archivos Médicos Franco-Hispano-Americanos»
Ex interno de los Hospitales de Saint Louis, Broco, Hotel Dieu
y Rothschild, de París

Tiene el gusto de ofrecerles su
Consultorio Médico y Quirúrgico para Enfermedades de la mujer (PARTOS)

Consejo de Ciento, 322, ent.
De 11 a 12 y de 2 a 4

Barcelona

Miquel Crusellas

GUANO CONCENTRAT

NITRATS : SOFRES : SULFAT DE COURE
PRIMERES MATERIES

Magatzem i despàtx: CARRER DE BARCELONA, 5

EUSTAQUI MARGALL

Ex encarregat de la casa J. i J. Trullás d'aquesta ciutat

FUNDICIÓ DE FERRO I ALTRES METALLS

Carrer d'en Prim, 5.-Telèfon 133.-GRANOLLERS

CASA GARRELL

IMPREMTA

Establerta l'any 1860

Articles d'Escriptori i Dibuix
Llibres Ratllats : Blocs Notes

Diaris : Revistes : Novel·les
Assortit de Joguines : Postals

Carrer Clavé, 25

GRANOLLERS

Telèfon 117

Eduard PUJOL

Clavé, 35 ANTIGA CASA GRAS Telèfon 47

Novetats : Camiseria : Merceria
Roba blanca : Géneres de punt
Articles per a regals
Paraigües : Bastons
Ombrel·les

ANISADOS
MONTAÑA

COGNAC
MONTAÑA

Anís La Perla del Vallés

Fábrica: Calle de San Jaime
Despacho: Santa Elisabet, 7 y 9

CERRAJERÍA DE OBRAS
ESPECIALIDAD EN HIERROS FORJADOS

JOSÉ PLANA

Calle de Prim, 59

GRANOLLERS

GORRAS Y SOMBREROS

ULTIMOS MODELOS

PRECIO FIJO

Clavé, 23 - A. VILLA - Granollers